

עמ"ת 43365/09/17 - ראייד מחריג'נה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז ב חיפה

עמ"ת 17-09-43365 מחריג'נה(עוצר) נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט ארץ פורת
עוור ראייד מחריג'נה (עוצר)
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

1. כנגד העורר הוגש כתוב אישום הכלול ארבעה אישומים: האחד עניינו תמיכה בהתאחדות בלתי מותרת, לפי סעיפים 85(1)(ז) ו-85(1)(ו), כשלל פי פרט>i האישום זהה, בשלוש הזדמנויות שונות התבטא העורר בעל פה או בכתב כי התנועה האיסלאמית, חרף כך שהוצאה זה מכבר אל מחוץ לחוק, ממשיכה להתקיים. באחת ההזדמנויות אף חתום על מסמך בפיסוק בשם "כבוד התנועה האיסלאמית".

שלושת פרטי האישום האחרים, עניינם הסטה לטrror, לפי סעיף 24(ב)(2) לחוק המאבק בטרור; המדובר בנאים שנשא העורר בתאריכים 21/07/17, 27/07/17 ו-17/07/28 בפני קהל רב, ובهم, על פי הנטען, שולבו דברי הסטה לטrror כמפורט בכתב האישום.

בד בבד עם הגשת כתב האישום עטרה המשיבה למעצרו המשמי של העורר על רקע המסוכנות הטמונה בהתבטאותיו, בשים לב לאוירה הציבורית בה נאמרו- בימי עימותם באיזור מסגד אל אקצא-ולמעמדו והשפעתו בקרב האוכלוסייה המוסלמית. בבקשת המעצר הוצבע על עברו הפלילי של העורר בעבירות דומות.

2. בית המשפט קמא (בתיק מ"ת 17-08-49371, כב' השופט בוגדןוב), בבחן את מסכת הראיות שבידי המשיבה, והגיע לככל דעה כי לגבי פרט האישום השלישי הוצגה תשתיית ראייתית לכאורה, כי לפרט האישום השני תשתיית ראייתית לאישום אחר, שעניינו הסטה לאלים, ולפרט האישום הראשון נמצא עוד נקבע כי פרט האישום הרביעי אינו נתמך בראיות לכאורה מספקות.

בשלב השני נפנה בית משפט קמא לבחון אם המעשים שלהם נמצאה תשתיית ראייתית לכאורה, מקימים עילית מעצר. לעניין זה נקבע כי בשים לב לנסיבות אמירת הדברים שצוטטו בפרט האישום השלישי - הלוויית המחבלים

שביצעו פיגוע בהר הבית ימים מספר לפני מועד אותו נאום. ולתוכן הדברים שככל אהדה ותמייה במעשה הטרור ובהמשכם של מעשים מעין אלה, וכן ל"מיהוטו" של העורר ולבعرو הפלילי, הרי שבכל אלה נקבע כי יש כדי להקים עילת מעצר שענינה סיכון ביטחון הציבור. ציון כי בשל מעמדו החברתי - דתי, יהיה קושי באיתור חלופת מעצר בענין העורר, מה גם ש"חולופה כזו אף לא הוצאה על ידי המשיב" (הוא העורר כאן).

.3. העורר סבור כי אין האמירויות וההתבטאות שייחסו לו מגילות כל עבירה וכי מדובר בהוצאה בדברים מהקשרם הדתי הנכון. בחינת המשמעות הנכונה, כך נטען, נטלה כל פליליות מאmirויות כאמור. העורר לא חלק על עצם אמירת הדברים, גם שתרגומן המדויק של האמירויות, כפי שנוסח בכתב האישום, היה שניי בחלוקת מסוימת.

המשיבה עטרה לדחית העורר, כשנטען כי להשקפת המשיבה, שגה בית המשפט קמא שלא נקבע כי בידי המשיבה תשתיית ראייתית לכואורית לכל האישומים וכי ככל שהעורר חלק על תרגומם של הדברים, היה עליו להציג תרגום מksamיע ואובייקטיבי מטעמו, שכן יהיה להתייחס אליו, ולענין זה אין די בהסתיגיות בלתי מבוססת מהתרגום שבתיק הראיות.

.4. בחרנתי את האמירויות המיויחסות לעורר על פי תמלולי הדרשות כמפורט בתיק הראיות (מסמכים המסומנים מ-55, מ-56 ו-מ-6). בשלב זה, תרגום זה הוא הבסיס העובדתי היחיד הקיים בפני. אני סבור כי מכלול הדברים שנאמרו וכמו גם שילוב המילים המסללות פצעה, הרג ודם, על רקע נסיבות אמירותם - ימי עימותים אלימים בירושלים, ובצירוף מיהותו של העורר, כל אלה מבטאים לכואורה את האישומים המיויחסים בפרטיו האישום 4-2, שענינם הסטה למשעי טרור. העורר מנסה אומנם לשווות לדבריו ביטוי של קיום מצווה דתית. הפכתי את האמירויות המיויחסות שוב ושוב ולא מצאתה בהן אלא עידוד ותמייה כלפי אלה שבחרו להתעמת עם כוחות הביטחון באיזור הר הבית, תוך שהעורר מצין כי הוא מברך את מי שמתעמת כאמור ואני חשש להיפצע, ולשפוך את דמו.

העורר מוסיף ומונה את מספר הנסיבות באותו עימותים ומציין שדים הטהור נשף. דברי ברכה אלה הינם עידוד ישיר להמשך מעשי הטרור באצטלה כי הדבר נכון וראוי מהפן הדתי. לשון אחר: העורר, שהינו בר סמכא בפן הדתי נתן הקשר ואף ציווי הלכתית למשעי האלים ולהמשכם. אין בין דבריו ובין קיום מצווה של תפילה או נוכחות במסגדי הר הבית לצורך תפילה, ולא כלום והדבר מוחזר היטב מתוכנן פשוטו של הדברים ואני המקרא יוצא מיד' פשוטו.

הדברים הולכים ומוקצנים בנסיבות הנוספים המיויחסים, שכולם אינם אלא קריאה לקהיל שומעיו של העורר לפיה מי שמתעמת באלים עם כוחות הביטחון באופן שיביא לשפיכת דמו, מבצע דבר נעלם שהעורר סבור כי אין געה ממנו.

.5. בית המשפט קמא ראה להציג את הרקע לאmirויות שנאמרו כמפורט באישום השלישי, בהלוויית

המחבלים: טרם אמירת הדברים ניתן לראות ידי של זיקוקים במקומם וקולות של נקמה לצד הבטחה מצד הנוחים להמשיך ולהחזיר בדרךם של המחבלים שגופותיהם הונחו בפני הקהל. אכן, בעת שהעורר נאם השתרר שקט; לא היה זה שקט של הרגעה אלא "קול ענות חולשה", שמטרתו לאפשר האזנה לכל אמירת שיטנה שיצאה מפיו של העורר.

תיק החקירה זמין לא רק השערות בשאלת אם דברי העורר טומנים בחובם "אפשרות ממשי לעשיית מעשה טרור" כדרישת המחוקק בסעיף 24 לחוק המאבק בטרור; בתיק הראיות הובא עניינו של מאין אחד, שבין היתר החליט לבצע פיגוע ואף יצא כדי לבצעו, אחר ששולחב מדברי העורר. לדברים שאמר העורר כאמור בפרט האישום השני, קשור תוכני לפיגוע שארע בישוב חלמייש באותו היום ממש, כמו שעות אחר שהעורר נאם, כאשר המפגע באותו מקרה ציין בהודעה שפרסם טרם צאטו לפיגוע, כי זהו פיגוע למשמעותו "אל אקצה" (מסמך מס' 61 בתיק).

הנה כי כן, לעידוד שיצא מפיו של העורר תוכאות ממשיות בجرائم מעשי טרור נוספים והפוטנציאלי הטמון בדברים, למרבה הצער, אף מצא מימוש ממש.

7. תמים דעים אני עם הערכאה קמא כי ההתבטאות המיוחסות לעורר, במעמדו, יוצרות סיכון מוחשי לשלוום הציבור, סיכון שכאמור אף התmesh אין לדעת היכן יעצור נחשול העידוד להמשיך מעשי טרור נוספים שייצר העורר בהבל פיו.

העורר שב על דבריו נוטפי הדם שוב ושוב בסיטואציה ציבורית מתוחה ונפיצה, ובכך גילה על עצמו כי הוא מסוכן לשלוום הציבור, והדברים נכונים יותר שעלה לעורר עבר פלילי עשיר בעבירות דומות ומתברר כי אינו יראה את רשות החוק וכי הוא שב ומשתלה בשלטון וברשות הביטחון באופן המעודד הלכה למעשה מעשי טרור נוספים ככלפיהם .

הhalיכים הפליליים שננקטו נגד העורר לרבות לאחרונה, לא הביאו לרשון חרוצבות לשונו, תוך שליחת תבערה ודם במרקם הייחודי שבין החברה הערבית ליהדות במדינת ישראל.

8. בנסיבות האמורות ובוודאי עת קבועי כי למשיבה ראיות לכואלה לאישומים 4-2 לא ראיתי עילה להתערבות בהחלטת הערכאה קמא ובתוכה לפיה הורתה על מעצרו הממשי של העורר עד תום halיכים.

העורר ציין בדיון בערר כי און לו כל עניין בחלופת מעצר ומשכך ונוכח המסוכנות הגבוהה המקופלת בהתבטאותיו ובתוכאותיהם, ראוי לדחות את הע逮.

העורר יוותר במעטר ממשי עד תום ההליכים כקביעת הערכאה קמא.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017, בהדר הצדדים.

המציאות תמציא העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.